

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στις Πρέσπες, στην Καστοριά, στην Κερκίνη, στον Στρυμόνα, στον Νέστο, στο Πόρτο Λάγος, στην Βιστονίδα, στον Έβρο, στην Βόλβη, στο Σχολάρι, στην Απολλωνία, στην Καλλονή της Λέσβου, στον Καλαμά, στην Γιάλοβα, στην Νέα Κίο, στον Αζιό, στον Γαλλικό, στον Αλιάκμονα, στον Λουδία, στον Αμβρακικό, στον Λούρο, στο Μεσολόγγι, στην Σκάλα Αταλάντης, στο Αίγιο, στο Κοτύχι, στην Καλογριά, στην Στροφυλιά, στον Σχινιά, στο Πάρκο Τρίτση —ακόμη και στον Εθνικό τον Κήπο—, και τότε τα πουλιά τα βλέπεις και τραβάς με ταχύτητα τέσσερις χιλιάδες και διάφραγμα τέσσερα.

Με την ανατολή ή με την δύση, με συννεφιά βαριά ή ανάλαφρη, με σύννεφα και ήλιο, με το παιχνίδι του ήλιου με τα σύννεφα, με παγωνιά μεγάλη ή ζέστη ανυπόφορη, με καιρό γλυκό ή με ψιλόβροχο, με αέρα δυνατό ή και με άπνοια, με σμήνη κουνουπιών να πέφτουν πάνω σου ή χωρίς να εμφανιστεί ούτε ένα, δίπλα σχεδόν στους κυνηγούς ή με κανέναν από αυτούς κοντά σου, χωρίς καμιά βοήθεια ή μαζί με φιλότιμους ντόπιους, με παρέα ή μόνος σου, με την βρωμιά τριγύρω σου ή με την καθαρότητα του τοπίου, με τρομερούς θορύβους από δραστηριότητες των κατοίκων ή μέσα στην απόλυτη ησυχία, με οσμές αφόρητες λυμάτων ή με την καθαρότητα και τις μεθυστικές μυρωδιές του αέρα της Άνοιξης ή της βροχής, με την παρουσία των πολυπληθών πινακίδων του αφιλόξενου οικοτουρισμού και των φιλοκερδών προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή χωρίς την παρουσία τους — και τότε τα πουλιά τα βλέπεις και τραβάς με ταχύτητα τέσσερις χιλιάδες και διάφραγμα τέσσερα.

Με σχεδόν πλήρη την κάρτα μνήμης ή μόλις στην αρχή της, με ξεμπλοκαρισμένα τα ηλεκτρονικά της μηχανής μόλις αυτή την στιγμή ή με αυτά να λειτουργούν τέλεια απ’ την αρχή, με τ’ αυτοκίνητο ή με τα πόδια, με την βάρκα ή απ’ την στεριά — και τότε τα πουλιά τα βλέπεις.

Κι όταν πίσω στην πόλη πας και τίποτε απ’ όλα αυτά που μόλις αράδιασες δεν είναι πια μπροστά σου, δίπλα σου, από πάνω σου — και τότε τα πουλιά τα βλέπεις.

Ναι, είναι

Οι μνήμες των πουλιών που φωτογράφισες.*

Οι μνήμες των πουλιών που μόνον τα αντίκρισες, τα είδες.

Μνήμες μνήμες μνήμες μνήμες μνήμες.

Άλλοτε χωριστές, με τάξη βαλμένες, κι άλλοτε όλες μαζί, ανακατωμένες, μπερδεμένες.

Μνήμες — κλέφτες απ’ την ζωή της φύσης.

Μνήμες — φρουροί της ζωής μέσα στην φύση.

Μνήμες του βλέμματος που καρφώθηκε για πάντα στις στιγμές που αγάπησε.

Μνήμες των πουλιών.

Λόγια για τις μνήμες και τις στιγμές τους.

Φωτογραφίες που δείχνουν

πάνω σε τι το βλέμμα πήγε και καρφώθηκε.

Μνήμες των πουλιών.

Καθώς το βλέμμα γράφει τα πουλιά στο φως,

έρχεται η ελπίδα και του λέει: πίσω απ’ τα πουλιά ίσως να ’ναι κρυμμένο αυτό, αυτό που τόσο λαχταράς, η ζωή που ονειρεύεσαι — γι’ αυτό καρφώνεσαι με τόση λύσσα πάνω τους.

Ίσως η ελπίδα να ξέρει. Οποιος το βλέμμα του έτσι, με λύσσα, καρφώνει στα πουλιά, κάνει το κάρφωμα αυτό φρουρό της ελπίδας πως κάποτε θα την βρει αυτήν την ζωή που ονειρεύεται. Και την ίδια στιγμή είναι εκείνος που κάνει το κάρφωμα αυτό κλέφτη στιγμών που έχουν κάτι από την κίνηση της ζωής αυτής, από τα χρώματά της, απ’ την ομορφιά της, από την ελευθερία της, απ’ την ελευθερία της ομορφιάς της και την ομορφιά της ελευθερίας της.

Στο τέλος η ελπίδα μού ψιθυρίζει:

Κι εσύ λοιπόν ονειρεύεσαι

αυτήν την ζωή, την λαχταράς.

Και τότε τα βλέπεις και τραβάς

με ταχύτητα τέσσερις χιλιάδες και διάφραγμα τέσσερα.

Εσύ

Φρουρός της ελπίδας

Κλέφτης στιγμών

Φωτογράφος πουλιών.

* Καμία από τις φωτογραφίες άγριας φύσης του λευκόματος αυτού δεν έχει υποστεί επεξεργασία με την χρήση τεχνητής νοημοσύνης (AI), είτε στο πλαίσιο προγραμμάτων όπως —για παράδειγμα— το Adobe Photoshop ή το Topaz Labs Photo AI Products είτε —πολύ περισσότερο— δεν είναι αποτέλεσμα χρήσης τεχνολογιών που κατασκευάζουν «deer fake» φωτογραφίες άγριας φύσης.